

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121010529
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7121010529.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Kurečka, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods.1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2024 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného A. B. a obžalovaného ml. C. D. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 8.2.2023, sp. zn. 7T/15/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v E., trvale bytom F. XXXX/X, adresa na doručovanie G. XX ukladá podľa § 188 ods.1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods.1,2 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 37/2021 zo dňa 25.4.2021, ktorým bol obžalovanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 ods.2 Tr. zák., § 42 ods.2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovanému ml. C. D., nar. X.XX.XXXX v E., trvale bytom F. XXXX/XX, E. ukladá podľa § 188 ods. 1, s použitím § 42 ods.1 Tr. zák., § 41 ods.1,2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.2,3 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. súd pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T/7/2021 zo dňa 15.4.2021, ktorým bol obžalovanému pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ŏ v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaných A. B. a ml. C. D. za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v E. v lesoparku nad H. I. dňa 26.04.2020 v čase okolo 21:00 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode o okradnutí J. C., nar. XX.XX.XXXX, tohto lúpežne prepadli tak, že ho dobehli, keď spoločne s kamarátkou K. F. kráčal lesnou cestičkou, kde obvinený ml. C. D. znehybnil K. F., aby nemohla poškodenému pomôcť a obvinený A. B. zvalil poškodeného J. C. na zem, sadol si na neho, päšťami ho udieral do oblasti hlavy a nohou ho kopol do oblasti brucha, pričom poškodenému spadli z hlavy dioptrické okuliare a z ruky mu vypadol jeho mobilný telefón zn. Huawei p20 Lite, model ANE-LX1, modrej farby IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou ORANGE a s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktorým si svietil na cestu, načo obvinený ml. C. D. pustil K. F., zodvihol mobilný telefón patriaci poškodenému a zobral k sebe a obaja páchatelia spoločne odišli, čím spôsobili poškodenému J. C. fyzickým útokom zranenia, ktoré si vyžiadali jednorazové ošetrenie bez práceneschopnosti a odcudzením telefónu škodu vo výške 198,65 €.

Za to prvostupňový súd uložil obžalovaným:

Obžalovanému A. B. podľa § 188 ods.1, § 20, § 42 ods. 1, § 37 písm. h), § 38 ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 56 (päťdesiatšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch trestných rozkazov Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 37/2021 zo dňa 25.4.2021, právoplatného toho istého dňa ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov pre prečin podľa 289 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005, OS Košice I sp. zn. OT 54/2021 zo dňa 1.6.2021, právoplatného toho istého dňa, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 18 mesiacov pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. č. 300/2005 a OS Košice II sp. zn. OT/101/2021 zo dňa 20.6.2021, právoplatný toho istého dňa, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 2 rokov a 6 mesiacov a to pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona č. 300/2005, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovanému ml. C. D. podľa § 188 ods. 1, § 20, § 42 ods. 1, § 37 písm. h), § 38 ods. 4, § 117 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch).

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T/7/2021 zo dňa 15.4.2021, právoplatného toho istého dňa ktorým mu bol uložený pre prečin podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov, ktorý mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal oboch obžalovaných A. B. a ml. C. D., aby poškodenému J. C., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom E. XX, uhradili spoločne a nerozdielne škodu vo výške 198,65 EUR.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní A. B. a ml. C. D., ktoré prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnili.

Obžalovaný A. B. v písomných dôvodoch poukázal na to, že jednoznačne bolo preukázané iba to, že fyzicky napadol poškodeného, ale nebolo preukázané, aby si privlastnil mobilný telefón poškodeného, a taktiež nebol dostatočne preukázaný jeho úmysel si privlastniť predmetný mobil. Poukázal na výpovede poškodeného, ako i svedkyne L., z čoho vyplýva, že svedkyňa mala vypité veľké množstvo alkoholu, preto jej výpoveď nie je dôveryhodná. Je toho názoru, že obžalovaný ml. D. konal samostatne a nebola medzi nimi žiadna dohoda. Má za to, že súd musí zavinenie preukázať a nie iba predpokladať. Konajúci súd svojím rozsudkom porušil uvedené pravidlá trestného konania, hlavne § 2 ods.12 Tr. por. a odignoroval kľúčovú zásadu trestného konania a to zásadu „in dubio pro reo“, preto navrhol, aby zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby, eventuálne vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný ml. C. D. v písomných dôvodoch uviedol, že rozhodnutie súdu musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba. V zmysle zásady „in dubio pro reo“ platí, že pokiaľ existujú o otázke viny obžalovaného naďalej rozumné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech. Je toho názoru, že nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu lúpeže a konanie nenapĺňa znaky ani spolupáchateľstva. V ďalšom poukázal na časti výpovede poškodeného, obžalovaného B. a svedkov a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora.

Okresný prokurátor podal písomné vyjadrenie k odvolaniam obidvoch obžalovaných v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za dôvodný a v súlade so zákonom vo všetkých jeho výrokoch. Súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, tieto riadne vyhodnotil a rozsudok odôvodnil v zmysle intencií § 168 ods.1 Tr. por. Dal do pozornosti, že vina obidvoch obžalovaných bola preukázaná a argumentácia obžalovaného B. bola vyvrátená nielen výpoveďou poškodeného a svedkyne L., ale aj výpoveďou samotného ml. C. D.. Je toho názoru, že lúpežný úmysel obidvoch obžalovaných bol preukázaný výpoveďou svedkyne J. L., ktorá hlavne v prípravnom konaní, ale čiastočne aj na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaní použili výrok „či ho ideme vyrobiť“, čo je slang pre okradnutie, bolo tým myslené poškodeného. Takisto poukázal na obhajobu ml. C. D., ktorá je nelogická a v rozpore s výsluchmi poškodeného, ako aj svedkyne F.. Je toho názoru, že tvrdenie obžalovaných, že dôvodom pre fyzický útok na poškodeného bolo hanlivé vyjadrovanie poškodeného vo vzťahu k otcovi obžalovaného B. je vymyslené, aby zakrylo úmysel zmocniť sa mobilného telefónu. Navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaných.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok prvostupňový súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd riadnym spôsobom vykonal dokazovanie a zistené dôkazy náležitým spôsobom aj vyhodnotil. Správne postupoval, keď s obžalovaným A. B. konal v zmysle § 358 ods.1, ods.2 Tr. por. ako proti ušlému, keďže tento sa mal zdržiavať na neznámom mieste v cudzine z dôvodu vyhýbania sa trestnému stíhaniu a jeho prítomnosť nebolo možné zabezpečiť iným spôsobom.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku tak ako mu bol kladený za vinu. Na svoju obhajobu uviedol, že poškodený ohováral jeho nebohého otca, a z toho dôvodu vznikla medzi ním a poškodeným roztržka. Poškodeného predtým nepoznal. Potvrdil, že poškodenému dal jednu facu, po ktorej spadol na zem a nevedel uviesť, či spoluobžalovaný ml. C. D. napadol tiež poškodeného. Čo sa týka telefónu, pamätal si, že ho mal v ruke spoluobžalovaný D..

Obžalovaný ml. C. D. nepoznal poškodeného, stretol ho prvýkrát na opekačke, takisto aj svedkyňu K. F.. Potvrdil, že keď poškodený C. odchádzal, spoluobžalovaný B. sa za ním rozbehol kvôli tomu, že mal niečo na neho nadávať, sotil ho na zem a on prišiel ku svedkyňi F. a dal ju ďalej, kde ju držal, z toho dôvodu, aby ju náhodou obžalovaný B. neudrel. Potvrdil, že zobral telefón, ako aj obžalovaného B. s tým, že idú preč. Telefón potom podal obžalovanému B., ktorý povedal, že si ho nechá. On sám poškodeného C. nenapadol, a to, že telefón by mal patriť poškodenému, vedel až keď obžalovaný B. povedal, že ten telefón nie je jeho. Jednoznačne uviedol, že obžalovaný B. sedel na poškodenom, udieral ho päťami a musel vedieť, že poškodený je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, lebo mal zakryvené ruky, nohy a bolo to počuť aj podľa jeho reči. Obžalovaný B., keď bil poškodeného, bol v amoku. Taktiež uviedol, že svedkyňa F. kričala, kde má poškodený telefón. V ďalšom uviedol, že obžalovaný B. mu telefón poškodeného vytrhol z ruky.

Počas konfrontácie na hlavnom pojednávaní medzi obidvomi obžalovanými sa snažili zhodiť vinu jeden na druhého a zároveň sa obviňovať, kto sa viac podieľal na predmetnom útoku, ako aj z toho, kto si chcel telefón poškodeného ponechať.

Svedok - poškodený J. C. potvrdil, že bol na opekačke, obžalovaných nepoznal. So svedkyňou F. sa rozhodli, že pôjdu domov a cestou cez lesopark si svietili mobilným telefónom. Asi po 10 minútach ich dobehli obaja obžalovaní a následne obžalovaný D. chytil a držal F. a B. ho sotil na zem, otočil na chrbát a udieral ho päťami do tváre, pričom svedkyňa F. im povedala, že je zdravotne postihnutý. Obžalovaný D. ho fyzicky nenapadol, iba držal svedkyňu F., nevedel povedať, kto sa zmocnil konkrétne jeho telefónu. V ďalšom uviedol, že nie je pravdou, aby obžalovaný D. odťahoval obžalovaného B. od neho, a taktiež, že nijakým spôsobom neurazil ani neohováral nebohého otca obžalovaného B.. Tento nemal dôvod ho napadnúť, ak by nemal záujem o jeho mobilný telefón.

Svedkyňa K. F. vypovedala, že boli všetci spoločne na opekačke a s poškodeným odišli a cestou cez lesopark si svietili mobilnými telefónmi. Dostihli ich obaja obžalovaní, pričom obžalovaný B. prišiel k poškodenému a začal ho biť a obžalovaný D. jej bránil, aby do incidentu zasiahla a držal ju za obidve ruky. Kričala na obžalovaného B., aby nebil poškodeného, lebo je chorý, na to ho obžalovaný B. kopol. Keďže zmizol poškodenému telefón, ktorým si svietil na cestu, za obžalovanými kričala, kde je telefón. Potvrdila, že poškodený sa k obžalovaným správal slušne a obžalovaný D. sa poškodeného nedotkol a bil ho iba obžalovaný B.. Nevedela presne ktorý z obžalovaných vzal poškodenému telefón a uviedla, že obžalovaný D. sa nijakým spôsobom nesnažil oddeliť obžalovaného B. od poškodeného. Nepočula, aby poškodený ohováral nebohého otca obžalovaného B..

Svedkyňa J. L. sa na hlavnom pojednávaní už úplne vyjadriť nevedela a o samotnom napadnutí poškodeného vedela od svedkyne F.. Matne si pamätala, že stála za obidvoma obžalovanými, ktorí hovorili niečo „o vyrobení“. V prípravnom konaní, kde si to lepšie pamätala jednoznačne uviedla, že obžalovaný B. sa opýtal „či ho ideme vyrobiť“, čo znamená, že okradnúť a v danom prípade poškodeného.

Svedok M. C. E. vypovedal, že pri samotnom skutku nebol a potvrdil, že ešte pred skutkom poškodený so svedkyňou F. odišli preč. Potom sa vrátila svedkyňa F. s poškodeným a uviedli, že obžalovaní B. a D. zbili poškodeného a okradli ho. Poškodený vôbec nepil, bol zmätený, nemal s nikým žiaden konflikt.

Z prečítanej zápisnice zákonnej zástupkyne N. D. bolo zistené, že prítomná pri skutku nebola a jej syn – obžalovaný jej tvrdil, že sa skutku nedopustil, a že iba chcel brániť svedkyňu F., aby ju obžalovaný B. neudrel.

Z prečítaného znaleckého posudku z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality znalkyne F. B. B. vyplýva, že obžalovaný B. má priemerné intelektové schopnosti, jeho osobnosť je emočne nezrelá, nestabilná, impulzívna, senzitívna na seba so

sklonmi k agresívnemu reagovaniu. Čo sa týka skresľovania skutočnosti, ide u obžalovaného o vedomý účelový proces. Bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a ovládať svoje konanie. Po rozumovej stránke má všetky predpoklady podať objektívnu výpoveď ako to sám chce. V oblasti špecifickej objektivity výpovede sa výpoveď javí psychologický účelová. Má sklony k agresívnemu správaniu a k agresívnemu sebakresadzovaniu sa.

Z prečítaného znaleckého posudku z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, poradenská psychológia, psychológia sexuality znalkyne PhDr. N. E. vo vzťahu k obžalovanému ml. D. je zrejmé, že pamäť obžalovaného je neporušená vo všetkých troch zložkách. Má výbornú pamäť na detaily, čísla, tváre a silne emocionálne exponované prežitie obsahy. V jeho prípade nie sú diagnostikované výpadky pamäte. Jeho osobnosť je extrovertovaná, mierne temperamentná, ale celkove pokojná a emocionálne vyrovnaná. Je však ľahko manipulovateľný a ovplyvniteľný. Nebol zaznamenaný sklon ku konfabuláciám. Mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a ovládať svoje konanie.

Z prečítaného znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalkyne MUDr. E. O. vo vzťahu k obžalovanému B. vyplýva, že je impulzívny, emočne nestály, nezdržanlivý. Netrpí žiadnou duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy. Jednalo sa u neho o jednoduchú alkoholovú opitnosť. V čase spáchania skutku bola schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania zachovaná, ale schopnosť svoje konanie ovládať bola nepodstatne zmenšená pod vplyvom užitého alkoholu a impulzivity.

Odborným vyjadrením znalca doc. Ing. E. E., PhD. z odboru elektrotechnika bola stanovená všeobecná hodnota mobilného telefónu vrátane DPH ku dňu krádeže mobilného telefónu na 198,65 EUR.

Správne postupoval prvostupňový súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších prečítaných listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že obaja obžalovaní sa dopustili zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák. v štádiu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., lebo svojím konaním naplnili skutkovú podstatu citovaného zločinu po stránke subjektívnej tým, že konali úmyselne, a po stránke objektívnej tým, že si boli vedomí svojho konania, ako i následku.

Aj odvolací súd je toho názoru, že obhajoba obžalovaných bola vyvrátená vykonaným dokazovaním hlavne výpoveďou poškodeného, svedkyne F. a L.. Je potrebné poukázať, že i napriek tomu, že obaja obžalovaní popreli spáchanie skutku, aj ich vzájomné výpovede a hlavne vzájomné konfrontácie na hlavnom pojednávaní, kedy sa vzájomne obviňovali svedčia o tom, že citovaného konania sa dopustili. K dôvodom uvedeným v odvolaní obidvoch obžalovaných odvolací súd dodáva, že konania sa obžalovaní dopustili sofistikovaným spôsobom, keďže si rozdelili úlohy v tom, že obžalovaný ml. D. eliminoval svedkyňu F. tým, že ju držal a obžalovaný B. napadol poškodeného a ho zbil i napriek tomu, že svedkyňa F. ich upozorňovala, že je zdravotne postihnutý. Nemá logiku obhajoba obžalovaných, že preto sa vybrali za poškodeným, že tento mal uraziť nebohého otca obžalovaného B., lebo poškodený nepoznal ani obžalovaného B. tobôž nie jeho nebohého otca a aj výpoveďami svedkov a poškodeného takáto skutočnosť preukázaná nebola, to znamená, že motívom konania obžalovaných nemohla byť odplata za ohováranie, ale snaha získať mobilný telefón. Tento motív vyplýva jednoznačne aj z výpovede svedkyne L., ktorá v prípravnom konaní, keď si lepšie pamätala jasne uviedla, že obžalovaný B. povedal, že ho pôjdu vyrobiť, čo znamená okradnúť a v kontexte jeho vyjadrenia poškodeného. O úmysle získať predmetný mobil svedčí aj konanie obžalovaných krátko po skutku, keď svedkyňa F. s poškodeným nenašla mobil na mieste, kde bol poškodený zbitý, a keď vytočili číslo poškodeného z mobilu svedkyne F., tak bolo zistené, že mobil nereaguje, lebo je vypnutý. Táto skutočnosť tiež preukazuje úmysel ponechať si predmetný mobil poškodeného.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a podrobnostiach naň odkazuje.

Vo vzťahu k výroku o treste bolo zistené, že obžalovaný A. B. je slobodný, na miestnom úrade nebola podaná na neho žiadna sťažnosť a nebol riešený v rámci priestupkového konania. V čase od 16.3.2016 do 12.5.2016 bol opakovane hospitalizovaný v J. C. B. H. pre konflikty s matkou. Z odpisu registra trestov vyplýva, že v minulosti bol 4 –krát súdne trestaný, pričom na prvé odsúdenie sa hľadí akoby nebol odsúdený. Dvakrát bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

Obžalovaný ml. C. D. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne. Nebol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že má jeden záznam a to rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 15.4.2021, sp. zn. 10T/7/2021, ktorým bol odsúdený pre prečin podľa § 245 ods.1 Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody na 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov.

Na rozdiel od prvostupňového súdu odvolací súd u obžalovaného A. B., keďže mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody neuznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a v ďalšom nepoužil ustanovenie § 38 ods.4 Tr. zák., a taktiež pri súhrnnom treste zrušil iba výrok o treste v zmysle § 42 ods.2 Tr. zák. vo vzťahu k trestnému rozkazu sp. zn. OT/37/2021, lebo skutok, za ktorý bol uznaný za vinného a odsúdený v konaní OT/54/2021 a v konaní OT/101/2021 nepovažoval za zbiehajúcu sa trestnú činnosť a zároveň keďže trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 mesiacov nebol doposiaľ vykonaný, preniesol tento trest do nového výroku o treste.

U obžalovaného ml. C. D. taktiež vypustil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a následne postup podľa § 38 ods.4 Tr. zák. z dôvodu ukladania súhrnného trestu, ale zohľadnil mu jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním skutku viedol riadny život a následne upravil trestné sadzby v zmysle § 117 ods.1 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudkom zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obidvoch obžalovaných a sám podľa § 322 ods.3 Tr. por. uložil obžalovanému B. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. OT/37/2021 zo dňa 25.4.2021, ktorým bol obžalovanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 61 ods.2 Tr. zák., § 42 ods.2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a obžalovanému ml. C. D. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Zároveň, podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 10T/7/2021 zo dňa 15.4.2021, ktorým bol obžalovanému pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Takéto znížené tresty odňatia slobody považoval odvolací súd za dostatočné, ktoré splnia svoj účel a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.